

„Ramię krzep – Ojczyźnie służ”

Przed wybuchem I wojny światowej w Stanach Zjednoczonych żyło około 3 milionów polskich imigrantów. Wśród powstających organizacji zespalających Polonię istotne miejsce zajmowało ruch sokolstwa. Pomysł zrzeszenia się w towarzystwa gimnastyczne, w których oprócz rozwoju fizycznego kładziono także nacisk na zachowanie wartości narodowych i walkę o odzyskanie niepodległości, rozwijał się wśród narodów słowiańskich w II połowie XIX w. „Sokoła” zakładali kolejno Czechi, Słowacy, Słowenicy i Polacy. Utworzone w 1867 r. we Lwowie Towarzystwo Gimnastyczne „Sokół” stało się inspiracją dla Polaków w Stanach Zjednoczonych oraz nośnikiem najważniejszych idei i wzorem postępowania.

Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej zaprasza do odwiedzenia wystawy czasowej poświęconej 135-leciu historii Sokolstwa Polskiego w Ameryce w Muzeum im. Kazimierza Pułaskiego w Warszawie. Ekspozycja dostępna będzie od 17 września 2022 r. do 31 marca 2023 r.

135.

rocznica powstania
Sokolstwa Polskiego
w Ameryce

Wystawa przygotowana przez
Archiwum Instytutu Pamięci Narodowej

Kurator: Grzegorz Tryzna, Małgorzata Kruk
Autorki: Szymon Czarnecki, Wioletta Engrowska,
Krzysztof Pawluczyk, Justyna Staroń,
Konrad Szostek, Anna Włodarczyk-Szotrek
Identyfikacja wizualna wystawy: Ewa Świdler-Grobelna
Recenzent: prof. Włodzimierz Sujeć
Redaktor: Małgorzata Kruk, Anna Włodarczyk-Szotrek
Redakcja: Mirosław Filipiak
Tłumaczenie: Sheri Torgrimson

The 135th Anniversary of the Polish Falcons of America

Before the outbreak of the First World War, approximately three million Polish immigrants lived in the United States. The Falcon movement held a vital place among the emerging organizations of the Polish community. The idea of associating in gymnastic societies, which in addition to physical development also emphasized the preservation of national values and the fight to regain independence, developed among Slavic nations in the second half of the 19th century. ‘Sokół’ was founded in succession by Czechs, Slovaks, Slovenes and Poles. The ‘Sokół’ Gymnastic Society, established in Lvov in 1867, became an inspiration for Poles in the United States as well as a medium for the most important ideas and a model of conduct.

The Archive of the Institute of National Remembrance invites you to visit the temporary exhibition dedicated to the 135-year history of the Polish Falcons of America at the Kazimierz Pułaski Museum in Warsaw. The exhibition will be open from September 17, 2022 to March 31, 2023.

“Strengthen Your Arm – Serve Your Fatherland”

Patronat Narodowy
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Andrzeja Dudy
w Stulecie Odzyskania Niepodległości
National Patronage
of the President of Poland Andrzej Duda
to mark the Centenary of Regaining Independence

Organizatorzy | Organizers:

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

MUZEUM
IM. KAZIMIERZA
PUŁASKIEGO
W WARSZAWIE

POLISH
FALCONS
OF AMERICA
THE STRONG, FRIENDLY, FAMILY FRATERNAL

Kreacja wystawy | Exposition design:

7MUZ.PL

Exhibit prepared by the Archive of the
Institute of National Remembrance

Curator: Grzegorz Tryzna, Małgorzata Kruk
Authors: Szymon Czarnecki, Wioletta Engrowska,
Krzysztof Pawluczyk, Justyna Staroń,
Konrad Szostek, Anna Włodarczyk-Szotrek
Visual Identity of the exhibition: Ewa Świdler-Grobelna
Review: Małgorzata Sujeć
Graphic review: Magdalena Śladecka
Editing: Mirosław Filipiak
Translation: Sheri Torgrimson

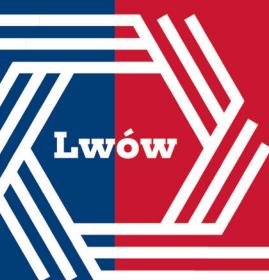
Pierwszy numer pisma „Sokół”
(matryca i strona tytułowa), 1896 r.

Pierwsze gniazdo „Sokoła” zostało utworzone 12 czerwca 1887 r. w północno-zachodniej części Chicago pod nazwą „Sokół Polsko-Amerykański”. Inicjatorem powstania towarzystwa był Feliks L. Pietrowicz. Organizacja w dniu założenia liczyła 33 członków. Pierwszy publiczny pokaz gimnastyczny polskich sokoliów – przy wsparciu i udziale czeskich druhow – odbył się 28 kwietnia 1888 r. W ciągu kolejnych siedmiu lat powołano łącznie 12 gniazd zrzeszających 229 członków. W 1894 r. podjęto decyzję o utworzeniu Związku Sokoliów Polskich w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej. Jego prezesem został Kazimierz Żychliński.

Dilegaci i delegaci sokoli na II Złoty Sokol w Chicago w stanie Illinois, 1896 r.

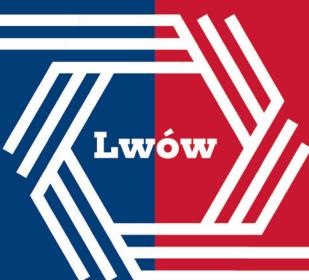

Kazimierz Żychliński – pierwszy prezes Związku Sokoliów Polskich w Ameryce, pocz. XX w.

POCZĄTKI I ORGANIZACJA

„Nie dla zysku ani sławy, ale dla Ojczyzny sprawy!”

SOKÓŁ

ORGAN ZWIĄZKU POLSKICH TOWARZYSTW SOKOLICH W STAN. ZJ. P. AM.

Wychodzi pierwszego każdego miesiąca.

Adres Redakcji i Administracji: S. Barszczewski, 581 Milwaukee Ave.
Chicago, Illinois.

No. I.

Chicago, Ill., 1-go Września 1896 r.

No. I.

OD WYDZIAŁU.

Stosownie do uchwały II Złotu, po-

stanowiliśmy jaknajpředej wprowa-

dzić w życie punkt d paragrafu 4go

naszych ustaw, tyczący się wydawni-

garnać do siebie tę młodzież,

która z dorywczych notatek

dziennikarskich, pomieszczań

od czasu do czasu to w tem, to

w owem piśmie polskim, nie

The first issue of 'Sokół'
(printing plate and front cover), 1896

The first 'Falcon' Nest was formed on June 12, 1887 in the northwest part of Chicago under the name 'Polish-American Falcons in Chicago, Ill.'. Feliks L. Pietrowicz was the initiator of the society. There were thirty-three members in the organization on the day of founding. The first public gymnastic presentation of the Polish Falcons took place on April 28, 1888, with the participation of the Czech Falcons. During the next seven years a total of twelve nests with 229 members were established. In 1894, the decision was made to form the Alliance of Polish Turners in America (Związek Sokoliów Polskich w Ameryce – ZSPA). Its president was Kazimierz Żychliński.

**“Neither for profit nor
for fame, rather for the
Fatherland’s gain!”**

FORMATION AND ORGANIZATION

Sokolice z gniazda nr 100 w Chicago,
początek XX w.

Falconettes from Nest No. 100 in Chicago,
beginning of the 20th century

„Obok Orła znak Sokoła” – tak drużyna gromko woła

STRUKTURA

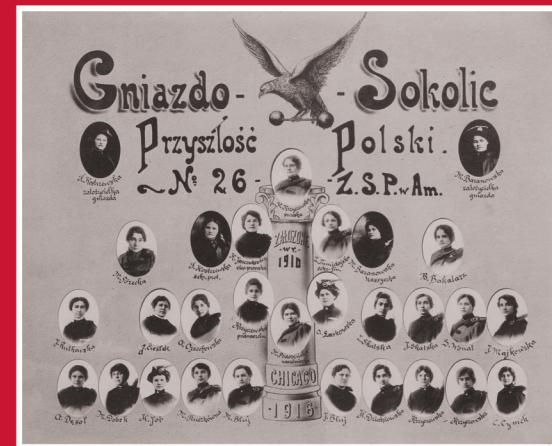
Członkowie gniazda nr 429
w San Antonio w Teksasie, 1913 r.

Związek Sokółów Polskich miał trzystopniową strukturę. Najmniejszą jednostką organizacyjną było gniazdo zrzeszające sokołów i sokolice lub działy sokoła. Poszczególne gniazda łączyły się w okręgi, które tworzyły związek. Każe ognisko miało swoje władze, a całym Związkiem kierował zarząd.

Ważą rolę w działalności „Sokoła” odgrywały walne zjazdy delegatów reprezentujących poszczególne gniazda. To na nich zapadają najważniejsze decyzje dotyczące organizacji. Siedziba władz początkowo mieściła się w Chicago, później przeniesiona ją do South Bend w Indianie, a w 1912 r. – do Pittsburgha. W 1905 r. delegaci zjazdu w Chicago zdecydowali o wejściu sokołstwa w struktury Związku Narodowego Polskiego.

Uczestnicy pierwszego kursu gimnastycznego Związku Sokółków Polskich w Ameryce, Chicago, 1908 r.

Sokolice z gniazda nr 26 w Chicago, 1910 r.
Falconettes from Nest No. 26 in Chicago, 1910

Pierwsza sokolnia (sokolnia) do gniazda nr 80 w South Bend w stanie Indiana

Zjazd naczelników Okręgu nr I Związku Sokółków Polskich w Ameryce w Elizabeth w stanie New Jersey, 1912 r.

Przypinka ze Zjazdu i Zlotu Związku Sokółków Polskich w Buffalo w stanie Nowy Jork, 1914 r.

Zjazd Instruktorów' Convention of the Polish Falcons Alliance of America in Elizabeth, New Jersey, 1912

Zlot Związku Sokółków Polskich w Chicago, 1905 r.

“By the Eagle, Falcon’s symbol, thus the troop cries out like thunder”

STRUCTURE

Members of Nest No. 429
in San Antonio, Texas, 1913

The Polish Falcons Alliance had a three-tier structure. The smallest organizational unit was the nest, bringing together Falcons – men and women, as well as the Falcon ‘brood’ (child and youth participants). Individual nests joined together to create districts, which together formed the Alliance. Each element had its own leaders, and the entire Alliance was led by a board of directors.

The general conventions of delegates representing individual nests played an important role in Falcon activities. Here the most important decisions concerning the organization were made. The headquarters of the leadership were initially located in Chicago, but were later moved to South Bend, Indiana – and in 1912 – to Pittsburgh. In 1905 delegates at the convention in Chicago made the decision to enter the Falcons into the structure of the Polish National Alliance (Związek Narodowy Polski).

„Nauczmy się od Sokoła: wzmacniać ramię, wznosić czoła!”

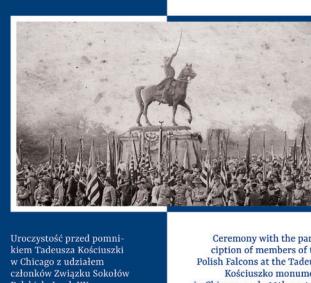
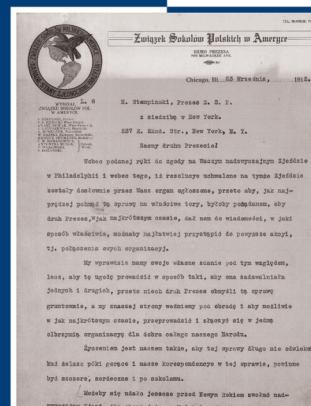
ROZŁAM I ZJEDNOCZENIE

Messa polowa podczas Zlotu Związku Sokoliów Polskich w Buffalo, 1914 r.

Nie wszyscy członkowie amerykańskiego „Sokoła” akceptowali połączenie ze Związkim Narodowym Polskim oraz program Narodowej Demokracji. Na IX Zjeździe Sokolim w Cleveland (4–6 lipca 1909 r.) doszło do rozłamu. Od tego momentu funkcjonowały dwie organizacje: Związek Sokoliów Polskich (z siedzibą w Chicago) i Wolne Sokolstwo (z siedzibą w Nowym Jorku). Pierwsza – na czele z druhem Bolesławem Wleklińskim –ściśle współpracowała ze Związkim Narodowym Polskim. Druga, której prezesem był druh Emil Elektorowicz, a następnie Hieronim Stempinski, sprzeciwiała się tej współpracy. W momencie podziału „Sokoł” liczył 4692 drułów zrzeszonych w 140 gniazdach.

Pierwsze rozmowy na temat połączenia zwaśnionych odłamów przeprowadzono na zakończenie kursu gimnastyczno-wojskowego, który odbył się w Filadelfii w 1912 r. Podjęte wtedy ustalenia doprowadziły do spotkania w Cleveland 28 października tego roku. Wyparciem na nim kompromis, dzięki któremu na zjeździe w Pittsburghu w dniach 15–16 grudnia 1912 r. doszło do zjednoczenia i wybrania zarządu w składzie: prezes – Teofil Starzyński, wiceprezes – Błażej Mruczek, sekretarz – Adam Plutnicki, skarbnik – Franciszek Poślusny, naczelnik – Witold Ścibor-Rylski.

“From the Falcon let us learn: hold up your head, build up your arm!”

DIVISION AND REUNIFICATION

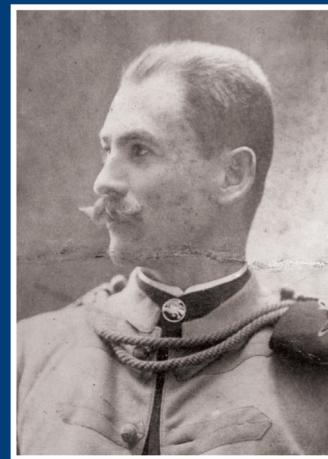
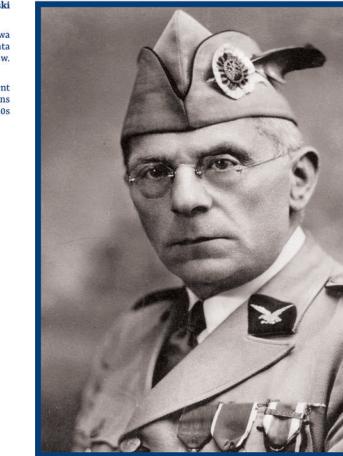

Messa polowa
Zlotu Sokoliów Polskich w Buffalo, N.Y. 1914.

Open-air Mass during the Polish Falcons Alliance Zlot in Buffalo, 1914

Not all members of the American Falcon accepted the merger with the Polish National Union and the program of National Democracy. This led to a split at the Ninth Falcons Convention in Cleveland (July 4–6, 1909). From that moment the Falcons functioned in two associations: the Polish Falcons Alliance (Związek Sokoliów Polskich) (with headquarters in Chicago) and the Free Falcons (Wolne Sokolstwo) (based in New York). The former – headed by druh (brother/friend) Bolesław Wlekliński, worked closely with the Polish National Alliance. The latter, whose president was druh Emil Elektorowicz, followed by Hieronim Stempinski, opposed this cooperation. At the time of the split, the Falcons had 4,692 members organized in 140 nests.

The first talks on uniting the feuding factions were held at the conclusion of a gymnastics-military course held in Philadelphia in 1912. The arrangements made then led to a meeting in Cleveland on October 28 of that year. A compromise was worked out at the convention in Pittsburgh on December 15–16, 1912, that resulted in unification and the election of a board of directors consisting of: president – Teofil Starzyński, vice-president – Błażej Mruczek, secretary – Adam Plutnicki, treasurer – Franciszek Poślusny, and chief instructor – Witold Ścibor-Rylski.

Włodzimierz Świątkiewicz
Instruktor z Polski, prowadzący
pierwsze kursy gimnastyczne
i wojskowe, pocz. XX w.

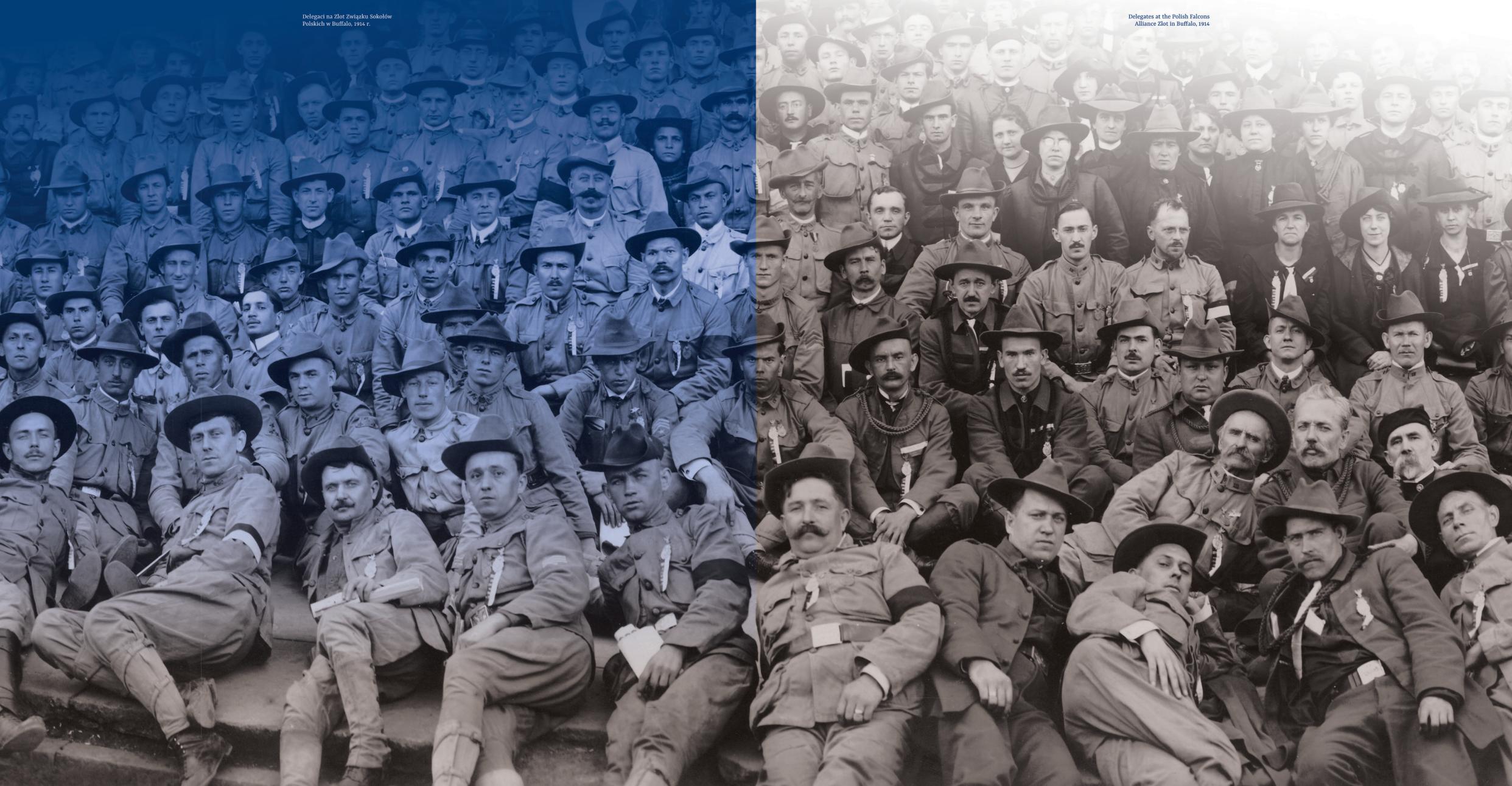
Instructor from Poland,
conducting the first gymnastics
and military courses

List prezesa Związku Sokoliów
Polskich w Ameryce w sprawie
zjednoczenia z Wolnymi
Sokolstwem, 1912 r.

Letter from the president
of the Polish Falcons Alliance of
America regarding unification
with the Free Falcons, 1912

Doktor Teofil Antoni Starzyński
Wieloletni prezes Sokolstwa
Polskiego w Ameryce, lat
trzydzieste XX w.

Longstanding president
of the Polish Falcons
of America, 1930s

„Czołem Ojczyźnie, szponem wrogowi!”

MILITARYZACJA

Europa na początku drugiej dekady XX w. stała u progu wojny. Rosnące napięcia między największymi mocarstwami dawały szanse na odzyskanie przez Polskę niepodległości. Amerykański „Sokół” zaangażował się w większym stopniu w ruch wyzwoleniowy i zintensyfikował przygotowanie wojskowe. Nastąpił też znaczny wzrost liczby członków sokolstwa. W sierpniu 1911 r. liczyło ono około 12 tysięcy osób. Uchwały ze zjazdu w Toledo (Ohio) we wrześniu 1911 r. wprowadzały w gniazdach obowiązkową musztre i ćwiczenia, a także kursy gimnastyczno-wojskowe. Odpowiedzialność za militaryzację Związku złożono na barki Witolda Ścibora-Rylskiego, powołanego w czasie zjazdu w Pittsburghu w 1912 r. na stanowisko naczelnika. Od tego roku sokolstwo zaczęto przeobrażać w oddziały wojskowe. Opracowano regulamin szkolenia, podjęto prace na rzecz ujednolicenia umundurowania, które zostało zaprojektowane na wzór amerykańskiego, a także zakupiono broń.

W 1913 r. naczelnik Ścibor-Rylski zorganizował 10 dwutygodniowych kursów, w których średnio uczestniczyło 35 sokolów.

Otwarcie fizyczne sokolów podczas szkolenia wojskowego w Cambridge Springs w Pensylwanii, 1914 r.

Falcons physical exercises during military training in Cambridge Springs, Pennsylvania, 1914.

Szkolenie bojowe sokolów, Cambridge Springs, 1914 r.

Falcons battle training, Cambridge Springs, 1914.

W maju następnego roku rozpoczął się dwumiesięczny kurs oficerów w Kolegium Związku Narodowego Polskiego w Cambridge Springs (Pensylwania). Razem szkolenia te daly Związkowi około 400 oficerów i podoficerów.

Sprawę militaryzacji polskiego sokolstwa prezes Starzyński z naczelnikiem Ściborem-Rylskim przedstawili na audiencji udzielonej im przez prezydenta Stanów Zjednoczonych Woodrowa Wilsona 11 listopada 1913 r. Otrzymali wówczas zapewnienie, że władze stanowe nie będą ingerować w tę działalność Związku. Zarówno Starzyński, jak i Wilson problem widzieli w przypadku przystąpienia Stanów Zjednoczonych do wojny, ze względu na obejmującą wtedy członków sokolstwa pobór do armii amerykańskiej.

Pod koniec 1914 r. przygotowano „Memoriał do cywilizowanych narodów świata w sprawie Polski”, w którym zaakcentowano prawa Polski do pełnej niepodległości.

W lutym 1915 r. delegacja sokolów wręczyła go prezydentowi Wilsonowi.

Uczestnicy sokolego kursu wojskowego w Cambridge Springs, 1914 r.

Participants of the Falcons military course in Cambridge Springs, 1914.

**“Hail to
the Fatherland,
talons to
the enemy!”**

MILITARIZATION

Europe stood at the threshold of war at the beginning of the second decade of the twentieth century. Growing tensions between the major powers offered a chance for Poland to regain its independence. The American Falcons became more involved in the liberation movement and intensified military preparations.

There was also a significant increase in the number of Falcon members. In August 1911, their number was about 12,000. Resolutions from the Toledo (Ohio) convention in September 1911 introduced compulsory drills and exercises in the nests, as well as gymnastic and military courses. Responsibility for the militarization of the Alliance was placed on the shoulders of Witold Ścibor-Rylski, who was appointed chief instructor of the Alliance at the 1912 convention in Pittsburgh. From the beginning of that year, the Falcons began to be transformed into military units. Training regulations were developed, work was undertaken to standardize uniforms, which were designed on the American model, and weapons were also purchased.

In 1913, chief instructor Ścibor-Rylski organized ten two-week courses, during which an average of thirty-five Falcons attended. In May of the

following year, two-month courses for officers began at Alliance College (founded by the Polish National Alliance) in Cambridge Springs, Pennsylvania. Altogether this training gave the Alliance about 400 officers and NCOs.

The issue of the militarization of the Polish Falcons was presented by President Starzyński with Chief Instructor Ścibor-Rylski at an audience with US President Woodrow Wilson on November 11, 1913. At that time, they received assurances that state authorities would not interfere with these activities of the Alliance. Due to conscription into the US Army encompassing Falcon members at the time, both Starzyński and Wilson saw the problem in the event of the entrance of the United States into the war.

At the end of 1914, a “Memorial to the Civilized Nations of the World on the Polish Question” was prepared, emphasizing Poland’s rights to full independence. In February 1915, a delegation of Falcons presented it to President Wilson.

Obóz wojskowy sokolów, ok. 1914 r.

Falcons military camp, ca. 1914.

„Do lotu Bracia Sokoły! Rozwińcie skrzydlate hufce”

REKRUTACJA

W 1914 r., po wybuchu I wojny światowej, Związek liczył ponad 25 tysięcy członków. Dla sokolstwa w Ameryce rozpoczęła się najbardziej dynamiczny okres. Po fiasku rozmów z rządem Kanady na temat organizacji oddziału polskiego walczącego u boku armii kanadyjskiej, nadzieję upatrywano w przystąpieniu do wojny Stanów Zjednoczonych.

Trzeciego kwietnia 1917 r. na nadzwyczajnym zjeździe Związku Sokołów Polskich Ignacy Jan Paderewski apelował o utworzenie stutysięcznej polskiej armii, która walczyłaby u boku wojsk amerykańskich. Deklarację taką uczestnicy zjazdu przekazali prezydentowi Wilsonowi, ale nie zyskała ona poparcia.

Próby utworzenia polskiej armii u boku państw Ententy zmaterializowały się dopiero wiosną 1917 r., gdy po rewolucji lutowej Rosja zakałała możliwość powstania niepodległego państwa polskiego. Czwartego czerwca 1917 r. prezydent Francji wydał dekret zezwalający na tworzenie Armii Polskiej na

swoim terytorium. W odpowiedzi Związek Sokołów Polskich w Ameryce powołał Komisję Wojskową i rozpoczął werbunek ochotników. Obszar Stanów Zjednoczonych podzielono na 12 okręgów z siedzibami w większych miastach, w których otwarto centra rekrutacyjne. Z czasem ich liczbę zwiększo do 48. Akcję zaciągu do armii we Francji szeroko rozpowszechniali plakaty, prasa, a nawet produkcja filmowa.

Szkoła w Cambridge Springs, po zapisaniu się wszystkich jej słuchaczy do Armii Polskiej, została przeniesiona do obozu Niagara-on-the-Lake w Kanadzie, nazywanego „obozem Tadeusza Kościuszki”. Jedenastego października 1917 r. z Pittsburgha wyjechała do niego grupa pierwszych 100 ochotników. Trzy tygodnie później w Kanadzie było już ponad 2500 rekrutów. Oboz odegrał kluczową rolę w tworzeniu Armii Polskiej. Szkoła się w nim 22 395 żołnierzy, z których 20 720 odpłynęło do Francji.

Uczestnicy kursu w Szkoła Podchorążych w Cambridge Springs, 1917 r.
Course participants of the Cadet School in Cambridge Springs, 1917

Sokoły podczas ćwiczeń wojskowych, lat 1 wojny światowej
Falcons in the course of military exercises during World War I

Ignacy Jan Paderewski podczas uroczystości poświęcenia obecnego skołniowego w Niagara-on-the-Lake, 1917 r.
Ignacy Jan Paderewski during the dedication ceremony of the training camp in Niagara-on-the-Lake, 1917

“To flight Brother Falcons! Unfurl your winged regiments”

RECRUITMENT

In 1914, after the outbreak of World War I, the Alliance had more than 25,000 members.

For the Falcons in America, the most dynamic period was beginning. After the failure of talks with the Canadian government on the organization of a Polish unit fighting alongside the Canadian army, hopes were pinned on the accession of the United States to the war. On April 3, 1917, at a special convention of the Polish Falcons Alliance, Ignacy Jan Paderewski called for the creation of a 100,000-strong Polish army that would fight alongside the American army. This declaration was conveyed by the convention participants to President Wilson, but it did not gain support.

Attempts to create a Polish army alongside the Entente powers did not materialize until the spring of 1917, when Russia assumed the possibility of an independent Polish state after the February Revolution. On June 4, 1917, the president of France issued a decree authorizing the

formation of a Polish Army on French territory. In response, the Polish Falcons Alliance of America established a Military Commission and began recruiting volunteers. The territory of the United States was divided into twelve districts with headquarters in major cities, where recruitment centers were opened. In time, their number was increased to forty-eight. The enlistment campaign to the army in France was widely publicized by posters, in the press and even film production.

After all of its students had enrolled in the Polish Army, the school in Cambridge Springs was moved to Camp Niagara-on-the-Lake in Canada, dubbed “Camp Tadeusz Kościuszko”. On October 11, 1917, a group of the first 100 volunteers departed from Pittsburgh. Three weeks later, there were more than 2,500 recruits in Canada. The camp played a key role in the formation of the Polish Army. It trained 22,395 soldiers; 20,720 of them sailed for France.

III Batalion Ochronny do Armii Polskiej we Francji, obóz szkoleniowy w Niagara-on-the-Lake, prowincja Ontario, Kanada, 18 listopada 1917 r.
III Battalion of Protection for the Polish Army in France, training camp in Niagara-on-the-Lake, Ontario, Canada, November 18, 1917

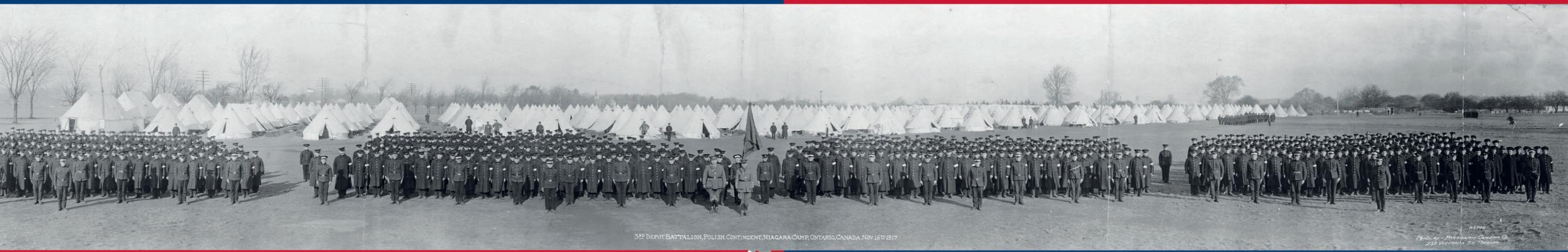
3rd Volunteer Battalion to the Polish Army in France, training camp in Niagara-on-the-Lake, Ontario, Canada, November 18, 1917

„Tylko twardymi walcząc ramiony, nie zrobisz Polsce zawodu”

CZYN ZBROJNY

“Only with firm fighting arms, will you not fail Poland”

ARMED ACTION

III Batalion Ochotniczy do Armi Polskiej we Francji, obóz szkoleniowy w Niagara-on-the-Lake, prowincja Ontario, Kanada, 16 listopada 1917 r.

3rd Volunteer Battalion to the Polish Army in France, training camp in Niagara-on-the-Lake, Ontario, Canada, November 16, 1917

Pojawienie się w Armii Polskiej we Francji rekrutów z USA, w tym licznych członków sokolstwa, było punktem zwrotnym w jej dziejach. Przybycie tysięcy ochotników z obozu Niagara-on-the-Lake pozwoliło przyspieszyć formowanie nowych oddziałów.

W pierwszym ośrodku szkoleniowym w Sillé-le-Guillaume w regionie Loary sformowano 1. pułk strzelców polskich. Spośród kilkudziesięciu oficerów tego regimentu większość pochodziła ze Stanów Zjednoczonych i Kanady.

Ochotnicy z USA, wcieleni do różnych oddziałów, w połowie lipca 1918 r. stoczyli ciężkie boje z Niemcami pod Saint Hilaire le Grand. W październiku 1. Dywizja Strzelców Polskich zajęła odcinek frontu w Wogezach. Udział Armii Polskiej we Francji w działańach zbrojnych podczas I wojny światowej był niezwykle istotnym argumentem polskiej reprezentacji na konferencji pokojowej w Paryżu, decydującej o kształcie odradzającej się Rzeczypospolitej.

Odzynka pamiątkowa
Mieczów Hallerowskich, 1920
(przyznawana żołnierzom
Armi Polskiej we Francji)

Podporucznik Lucjan Chwałkowski –
członek sztabu nr 7
w Nowym Jorku, pierwszy
oficer, który poległ we Francji,
lata I wojny światowej

The arrival of recruits from America including numerous members of the Falcons, to the Polish Army in France, was a turning point in its history. The presence of thousands of volunteers from the Niagara-on-the-Lake camp was decisive in the efficient creation of new units.

At the first training center, founded as early as 1917 in Sillé-le-Guillaume in the Loire region, the First Polish Rifle Regiment was formed. The greatest number of the several dozen officers of this regiment came from the United States and Canada.

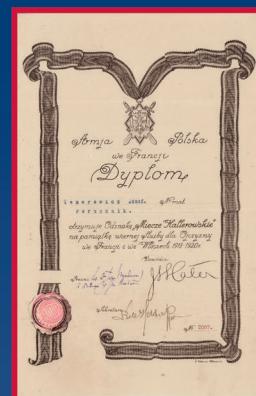
Volunteers from the United States, enlisted in various units, fought heavy battles with the Germans at Saint Hilaire le Grand in mid-July 1918. In October the First Polish Rifle Division occupied a section of the front in the Vosges Mountains. The participation of the Polish Army in France in military operations during World War I proved an extremely important argument of the Polish representation at the peace conference in Paris, which decided the shape of the resurgent Poland.

Orzełek z czapki ochotników z Ameryki
do Armi Polskiej we Francji

ARMIA POLSKA WE FRANCJI
POLISH ARMY IN FRANCE
CENTRUM REKRUTACYJNE
RECRUITING CENTRE №

Diploma nadania
odznaki Mieczów Haller-
owskich por. Józefowi
Tenerowiczowi, lata
dwudzieste XX w.

Diploma from the
award of the Haller
Swords medal to
Lt. Józef Tenerowicz,
1920s

General Józef Haller (w środku, w płaszczu)
wśród francuskich i polskich kadry oficerskiej,
ok. 1918 r.

General Józef Haller (center), in overcoat among
the French and Polish staff officers, ca. 1918

Plakat rekrutacyjny
Armi Polskiej
we Francji autorstwa
Władysława Benda,
1917 r.

Rekrutacyjny plakat
Armi Polskiej
we Francji autorstwa
Władysława Benda,
1917

„Bośmy druhy, Sokoły – Ojczyzny Żołnierze”

WSPARCIE

**“For we are 'brothers'
in arms, Falcons –
soldiers of our Fatherland!”**

REINFORCEMENT

1 Sokolice – uczestnicy kursu sanitarnego w Thompsonville, 1918 r.

Falconettes – participants of the sanitary course in Thompsonville, 1918

2 Członkowie Związku Sokoliów Polskich z Bridgeport przy ambulansie – darze dla Armii Polskiej we Francji, ok. 1918 r.

Members of the Polish Falcons Alliance from Bridgeport beside the ambulance that was a gift for the Polish Army in France, ca. 1918

Wśród ochotników do polskich oddziałów we Francji były również kobiety. Uczestniczyły one w działańach zbrojnych jako sanitariuszki, m.in. w ramach stworzonego przez Helenę Paderewską Polskiego Białego Krzyża. Pierwsza grupa przeszkołonych kobiet wyruszyła do Europy we wrześniu 1918 r. Wśród 42 sanitariuszek znalazły się także sokolice, ubrane w granatowe uniformy i rogatywki.

Sokolstwo w ostatnich miesiącach wojny zintensyfikowało i rozszerzyło swoje akcje charytatywne. Kontynuowało również werbunek nowych żołnierzy dla polskiego wojska oraz zbierało fundusze przeznaczone na ten cel. Związek we własnym zakresie prowadził zakup znaczków wojennych i obligacji emitowanych przez rząd Stanów Zjednoczonych. Sfinansował ponadto kupno dwóch ambulansów, którym nadano nazwy „Sokół” i „Sokolica”.

Znaczek Wydziału Narodowego Polskiego

Badge of the Polish National Organization in America

Women were also among the volunteers to the Polish units in France. They took part in military actions as nurses, among other roles, within the Polish White Cross created by Helena Paderewska. The first group of trained women set off for Europe in September 1918. Among the forty-two nurses there were also Falconettes, dressed in navy blue uniforms and four-cornered caps.

In the last months of the war, the Falcons intensified and expanded their charitable activities. They also continued to recruit new soldiers for the Polish army and to raise funds toward that goal. The Alliance itself purchased war stamps and bonds issued by the United States government. Additionally it financed the purchase of two ambulances, which were called *Sokół* and *Sokolica*.

Apel prezesa Związku Sokoliów Polskich w Ameryce z 6 grudnia 1918 r. o pomoc finansową dla polskich dzieci przebywających w Rosji

Naszywka z emblematem Polskiego Białego Krzyża

Wanda Skarzyńska w uniformie Polskiego Białego Krzyża, ok. 1918 r.

Wanda Skarzyńska in the Polish White Cross uniform, ca. 1918

Members of the Polish Falcons Alliance from Nest No. 49 in Pittsburgh during World War I

3 Członkowie Związku Sokoliów Polskich podczas zbierania funduszy na rzecz Armii Polskiej we Francji, Chicago, ok. 1918 r.

Members of the Polish Falcons Alliance during a fundraiser for the Polish Army in France, ca. 1918

4 Odmianczenie Agnieszki Wisły podczas obchodów 50-lecia Czternastego w sali Veterianów Armii Polskiej w Chicago, Ill., 1964 r.

Agnieszka Wisła's award during the 50th anniversary of armed action at the Polish Army Veterans Hall in Chicago, Ill., 1964

POLISH FALCONS ALLIANCE
OF AMERICA.
1203 Carson St.
PITTSBURGH, PA.

In the background: Letter from the president of the Polish Falcons of America concerning the transport of donations for the Polish Army

In the background: Letter from the president of the Polish Falcons of America concerning the transport of donations for the Polish Army

1 Krzyż Walecznych, 1920

Cross of Valor, 1920

2 Krzyż Żołnierzy Polskich z Ameryki, 1920

The Cross of Polish Soldiers from America, 1920

Szanowny Druhu:-

Równocześnie z listem niniejszym wysłałem
zawiadomienie do firmy P.N. Gray and Co., że 15-go sierpnia
w dniu dnia, jakie znajdują się w składnicy mają być
zabrane na trasę, aby te pójdu na trzy następujące
adresy: Skrzynki z tytoniem, -Pułkownik Małczewski
Generalny Kwatermistrz Armii Polskiej,
WALKI NA KRESACH Plac 7, WARSZAWA- POLAND,
Do rozdania pomiędzy żołnierzy przez Komisarza
Sokoli, W. Świątkiewicz, S. Biega.

Naczelnego wódza Józefa Piłsudskiego już w listopadzie
1918 r. zwrócił się do marszałka Ferdinanda
Focha o możliwość wysłania Błękitnej Armii
do Polski. Foch dopiero w kwietniu 1919 r.
wydał rozkaz określający terminy, trasę
i kolejność transportu oddziałów Armii Pol-
skiej do kraju.

Wiosną 1919 r. koleją przewieziono do Polski
wszystkich żołnierzy Błękitnej Armii, wyposażonych
w nowoczesny sprzęt wojskowy. Podczas scalania oddziałów polskich, rok-
azem ministra spraw wojskowych armia gen.
Józefa Hallera 1 września 1919 r. została włączona
organizacyjnie w skład Wojska Polskiego. Dotychczasowe pułki strzelców polskich,
w szeregach których znajdowały się najwięcej
ochotników ze Stanów Zjednoczonych (w tym
sokołów), przemianowano na 43., 44. i 45. Pułk
Strzelców Kresowych, wchodzące w skład
13. Kresowej Dywizji Piechoty.

Udział sokolstwa amerykańskiego w wysiłku
militarnym odradzającej się Polski naj-
bardziej zaznaczył się podczas wojny z Rosją

bolszewicką. Najlepszym przykładem ich wkładu
w zwycięstwo w 1920 r. są walki 13. Dywizji
Piechoty na Kresach Południowo-Wschodnich
Rzeczypospolitej. Uniemożliwiła ona zdobycie
Lwowa przez 1. Armię Konną, odpierając jej
 kolejne ataki i zadając bolszewikom dotkliwe
 straty. Już po Bitwie Warszawskiej, we wrześniu
 1920 r., ścigała wojska Siemiona Budion-
 nego, a potem uczestniczyła w ofensywie na
 Wołyniu.

Uonorowaniem całego wysiłku Pola-
ków ze Stanów Zjednoczonych i Kanady
w walkach o odzyskanie i utrzymanie
przez Polskę niepodległości
było ustanowienie specjalnego
odznaczenia państwowego –
Krzyża Żołnierzy Polskich
z Ameryki, którym zostało
wyróżniony około
25 000 uczestników
tych zmagań.

Ochotnicy z Ameryki na stanowisku obserwacyjnym podczas wojny polsko-bolszewickiej, 1920 r.

Volunteers from America at an observation post during the Polish-Bolshevik war, 1920

"Let's fly to Poland – the Motherland!"

COMBAT ON THE EASTERN BORDERLANDS

As early as November 1918, Commander-in-Chief
Józef Piłsudski asked Marshal Ferdinand Foch
about the possibility of sending the Blue Army
to Poland. However it was not until April 1919 that
Foch issued an order specifying the dates, route, and
order of transport of Polish Army units to the country.

In the spring of 1919, all the soldiers of the Blue Army
were transported by rail to Poland, equipped with modern
military equipment. During the consolidation of Polish
troops, General Józef Haller's army was organiza-
tionally integrated into the Polish Army on September 1, 1919,
by order of the Minister of Military Affairs. The exist-
ing Polish rifle regiments, which had the largest number
of volunteers from the United States (including the
Falcons) were renamed the 43rd, the 44th and the 45th
Kresowy Rifle Regiment, part of the 13th Kresowa
Infantry Division.

The contribution of the American Falcons to the military
effort of a resurgent Poland was most evident during the
war with Bolshevik Russia. The best example of their con-

tribution to the victory in 1920 was the fighting
of the 13th Infantry Division in the Southeastern
Borderlands of the Republic. It prevented the
capture of Lwów by the 1st Cavalry Army,
repulsing its successive attacks and inflict-
ing heavy losses on the Bolsheviks. After the
Battle of Warsaw in September 1920, the division
pursued the armies of Semyon Budyonny and
then participated in the offensive in Volhynia.

To honor all the efforts of Poles in the United
States and Canada in the struggle to regain
and maintain Poland's independence, a special
national decoration was established – the Cross of
Polish Soldiers from America, which was
awarded to about 25,000 participants in those
struggles.

Obrona karkibusa maszynowego
z 1 kompanii 43. Pułku
Strzelców Kresowych, ok. 1920 r.

Machine gunners from the 1st
Company of the 43rd Kresowy
Rifle Regiment, ca. 1920

3 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

4 Krzyż Waleczności batalionu Ochotniczej
Sprzymierzonej Armii generała
Stanisława Bułak-Bałachowicza, 1918 r.

Cross of Valor of the former
Volunteer Battalion of General
Stanisław Bułak-Bałachowicz, 1918

Gustaw Pieprzyk – wieloletni naczelnik Sokolstwa Polskiego w Ameryce, w mundurze Armii Polskiej, ok. 1919 r.

Gustaw Pieprzyk – long-standing Chief Instructor of the Polish Falcons of America, in the uniform of the Polish Army, ca. 1919

"Let's fly to Poland – the Motherland!"

COMBAT ON THE EASTERN BORDERLANDS

As early as November 1918, Commander-in-Chief
Józef Piłsudski asked Marshal Ferdinand Foch
about the possibility of sending the Blue Army
to Poland. However it was not until April 1919 that
Foch issued an order specifying the dates, route, and
order of transport of Polish Army units to the country.

In the spring of 1919, all the soldiers of the Blue Army
were transported by rail to Poland, equipped with modern
military equipment. During the consolidation of Polish
troops, General Józef Haller's army was organiza-
tionally integrated into the Polish Army on September 1, 1919,
by order of the Minister of Military Affairs. The exist-
ing Polish rifle regiments, which had the largest number
of volunteers from the United States (including the
Falcons) were renamed the 43rd, the 44th and the 45th
Kresowy Rifle Regiment, part of the 13th Kresowa
Infantry Division.

The contribution of the American Falcons to the military
effort of a resurgent Poland was most evident during the
war with Bolshevik Russia. The best example of their con-

tribution to the victory in 1920 was the fighting
of the 13th Infantry Division in the Southeastern
Borderlands of the Republic. It prevented the
capture of Lwów by the 1st Cavalry Army,
repulsing its successive attacks and inflict-
ing heavy losses on the Bolsheviks. After the
Battle of Warsaw in September 1920, the division
pursued the armies of Semyon Budyonny and
then participated in the offensive in Volhynia.

To honor all the efforts of Poles in the United
States and Canada in the struggle to regain
and maintain Poland's independence, a special
national decoration was established – the Cross of
Polish Soldiers from America, which was
awarded to about 25,000 participants in those
struggles.

Obrona karkibusa maszynowego
z 1 kompanii 43. Pułku
Strzelców Kresowych, ok. 1920 r.

Machine gunners from the 1st
Company of the 43rd Kresowy
Rifle Regiment, ca. 1920

3 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

4 Krzyż Waleczności batalionu Ochotniczej
Sprzymierzonej Armii generała
Stanisława Bułak-Bałachowicza, 1918 r.

Cross of Valor of the former
Volunteer Battalion of General
Stanisław Bułak-Bałachowicz, 1918

5 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

6 Krzyż Waleczności batalionu Ochotniczej
Sprzymierzonej Armii generała
Stanisława Bułak-Bałachowicza, 1918 r.

Cross of Valor of the former
Volunteer Battalion of General
Stanisław Bułak-Bałachowicz, 1918

7 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

8 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

9 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

10 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

11 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

12 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

13 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

14 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

15 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

16 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

17 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

18 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

19 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

20 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

21 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

22 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

23 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

24 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

25 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

26 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

27 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

28 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

29 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

30 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

31 Oficerka odznaka pamiątkowa
43. Pułku Strzelców Kresowych, 1928 r.

Commemorative officer's medal
of the 43rd Kresowy Rifle Regiment, 1928

32

„Do broni! Do czynu!”

SOKOLSTWO PODCZAS II WOJNY ŚWIATOWEJ

Sokolstwo Polskie w Ameryce (nowa nazwa od 1925 r.) po wybuchu II wojny światowej prowadziło działania na rzecz pomocy rodakom i wsparcia kraju. Najważniejsza zarówno dla sokołów, jak i całego wychodźstwa była akcja humanitarna organizowana za pośrednictwem Amerykańskiego Czerwonego Krzyża.

Sami członkowie Zarządu Sokolstwa zajmowali się gromadzeniem, sortowaniem oraz wysyłką paczek dla polskich jeńców. Nie mniej istotne były starania na rzecz projektu prezydenta USA Franklina D. Roosevelt, który dążył do liberalizacji ustaw o neutralności i umożliwienia sprzedaży broni i amunicji państwowom będącym w stanie wojny.

Wiosną 1941 r. Rząd RP na Uchodźstwie uruchomił w Kanadzie ośrodki rekrutacyjne i szkoleniowe dla ochotników do Polskich Sił Zbrojnych. Sokolstwo rozpoczęło wówczas szeroko zakrojoną akcję informacyjno-propagandową zaczynającą do wstępowania do polskich oddziałów. Prezes Teofil Starzyński stanął na czele

Towarzystwa Przyjaciół Żołnierza Polskiego w Kanadzie – instytucji wspierającej powstanie i rozwój polskich formacji. Organizacja ta posiadała kilkanaście punktów werbunkowych w największych skupiskach amerykańskiej Polonii.

W decydującym okresie wojny Sokolstwo skupiło się przede wszystkim na wsparciu wysiłku militarnego Stanów Zjednoczonych. Zachęcało członków emigracji do wstępowania w szeregi US Army oraz bardzo energicznie promowało zakup znaczków wojennych i obligacji. Organizowało też specjalne kioski, w których były one sprzedawane. Dzięki tym wysiłkom udało się zebrać około 40 milionów dolarów.

Sokolstwo zakupiło dla polskiego oddziału YMCA samochód oświatowy, który w październiku 1944 r. trafił na wyzwalane przez żołnierzy 1. Dywizji Pancernej gen. Stanisława Maczka tereny Francji, Belgii i Holandii.

Akcja prowadzenia obligacji wojennych, z której uzyskane środki przeznaczone były na zakup bombowców Boeing B-17 dla lotnictwa USA, przynosiła ponad 1,5 miliona dolarów. Pozwoliło to na sfinansowanie 3 maszyn, które otrzymały nazwy: „Polish Falcons of America”, „Spirit of Warsaw” oraz „Paderewski”.

“To arms! To action!”

THE FALCONS DURING WORLD WAR II

After the outbreak of World War II, the Polish Falcons in America carried out activities to assist their compatriots and support their country. The main direction of the Falcons' work, as well as that of the entire Polish diaspora, became the humanitarian campaign conducted through the American Red Cross. The Falcon board members themselves were engaged in collecting, sorting, and organizing the transport of parcels for Polish prisoners of war. Another important field of activity for the Falcons was supporting the American president's bill to liberalize laws regarding neutrality and allow the sale of arms and ammunition to countries at war.

When the Government of the Republic of Poland in exile launched recruitment and training centers in Canada in the spring of 1941 for volunteers to join the Polish Armed Forces, the Falcons became involved in recruiting activities. President Teofil Starzyński headed an institution that supported the creation and development of Polish branches – Towarzystwo Przyjaciół Żołnierza Polskiego (the Society of Friends of the Polish Soldier) in Canada. This organization had several recruitment centers in the largest concentrations of American Polonia.

Broszura rekrutacyjna dotycząca zasad przyjmowania ochotników do Polskich Sił Zbrojnych na kanadyjskiej podstawie II wojny światowej (strona tytułowa), 1941–1942

Recruiting brochure concerning regulations for accepting volunteers to the Polish Army in Canada during World War II (cover), 1941–1942

V S T A P — do — Wojska Polskiego w Kanadzie

Club-mobile – a gift from the Falcons for the Polish YMCA unit, serving the soldiers of the Polish Armed Forces in the West, 1944

I S T M Y

ich w Kanadzie
Canada.

Samochód kulturalno-oświatowy – dar Sokolstwa dla polskiego oddziału YMCA, służący żołnierzom Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie, 1944 r.

„W zdrowym ciele, zdrowy duch”

ROZWÓJ FIZYCZNY

Związek „Sokola” ze sportem rozpoczął się od gimnastyki, którą uprawiano w wynajętych pomieszczeniach, a sprzęt wypożyczano od innych towarzystw gimnastycznych. Z czasem zaczęto kupować własne, a także organizować sale ćwiczeń czy małe budynki, które nazywano „sokolniami”. Za wychowanie fizyczne odpowiadali naczelnik wraz z podnaczelnikami. Na zlotach, organizowanych początkowo razem ze zjazdami, odbywały się pokazy ćwiczeń połączonych z zawodami sportowymi, podczas których uczestnicy mogli zdobyć – jako środek do pobudzenia zdrowej rywalizacji – nagrody w postaci medali lub pucharów.

Umożliwiały one prezentację na forum publicznym wyników różnych aktywności prowadzonych przez sokolstwo oraz złożenie egzaminu ze sprawności fizycznej. Stwarzały ponadto okazję do wступowania w szeregi organizacji oraz służyły zbiórce funduszy.

Uczestnicy gimnastyczne
sobolówek okręgu Związku
Sokolów Polskich w Ameryce Złoty
Brooklyn, Nowy Jork, 1922 r.

Falconettes from District IV
during balance beam exercises
at a training camp

Sport

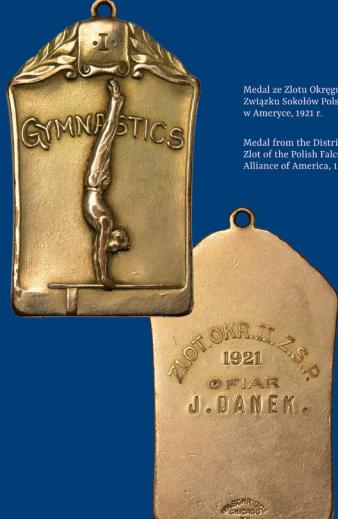
Uczestnicy kursu
gimnastycznego
z Okręgu nr IV w trakcie
ćwiczeń, 1966 r.

Participants of a gymnastics
course in District IV during
exercises, 1966

“Within a healthy body resides a healthy spirit”

PHYSICAL DEVELOPMENT

The Falcons' connection to sport began with gymnastics, which was done in rented halls with equipment borrowed from other gymnastic societies. In time, they began to buy their own, and to organize halls or entire buildings, which were called Falcon halls (sokolnia). The chief instructor (naczelnik), together with district instructors, was responsible for physical education. At the athletic meets (zloty), organized in conjunction with the conventions (zjazdy) in the early days, exercise demonstrations joined with sporting competitions were featured as a means to encourage healthy competition, during which participants could win medals or trophies. These enabled the public presentation of results achieved from various activities carried out by the Falcons as well as the taking of physical fitness exams. It also created an opportunity to join the ranks of the organization as well as serving the collection of funds.

Medal ze Zlotu Okręgu nr II
Związku Sokolów Polskich
w Ameryce, 1921 r.

Medal from the District II
Zlot of the Polish Falcons
Alliance of America, 1921

„W imię przyszłości prostować kości”

OTWARCIE NA INNE DYSCYPLINY

Największe zloty odbyły się w Buffalo w 1914 r. oraz w Chicago w 1933 r., gdzie na stadionie Soldier Field ćwiczyło około 3000 uczestników.

Oprócz gimnastyki uprawiano także inne dyscypliny: szermierkę, pływanie, łyżwiarsztwo, boks, zapasy, jazdę konną czy strzelectwo. Otwarcie się na inne sporty było związane z narodzeniem się nowożytnego ruchu olimpijskiego i pierwszymi igrzyskami w 1896 r. Z czasem uznanie członków „Sokoła” zdobyły sporty amerykańskie,

zwłaszcza dyscypliny drużynowe. Koszykówka pojawiła się po I wojnie światowej, a pierwszy ogólnozwiązkowy turniej siatkówki rozegrano w listopadzie 1958 r. Z kolei baseball świętował triumf od lat czterdziestych, m.in. dzięki takim gwiazdom jak Stan Musial, który był członkiem Sokolstwa. Zainteresowanie piłką nożną zwiększyło się wraz z napływem kolejnych emigrantów z Polski w latach trzydziestych. Sokolstwo w Ameryce starało się aktywizować wszystkich swoich członków, stąd też wprowadzano popularne dyscypliny: kręglaśtrwo, golf oraz bilard.

Zastęp ćwiczących sokolów z gniazda nr 218 Związku Sokoliów Polskich w Chicago, 1910 r.

Edmunda d'Orlanda from Nest No. 218 of the Polish Falcons Alliance in Chicago, 1910

Sokola drużyna baseballistów
Falcons baseball team

Medal z zawodów zapaśniczych gniazda nr 2 w Chicago

Medal from wrestling competition in Nest No. 2 in Chicago

Członkowie gniazda nr 6 Związku Sokoliów Polskich podczas wykonywania akrobacji gimnastycznych, South Bend, 1915 r.

Members of Nest No. 6 of the Polish Falcons Alliance while performing gymnastic acrobatics, South Bend, 1915

**“For future gain,
straighten up your frame”**

OPENNESS TO OTHER DISCIPLINES

The largest zlots took place in Buffalo in 1914 and in Chicago in 1933, when there were about 3,000 participants drilling in Soldier Field stadium.

Apart from gymnastics, other sports were practiced: fencing, swimming, skating, boxing, wrestling, horse riding, or shooting. The receptiveness to new sports was related to the birth of the modern Olympic movement and the first Olympic Games in 1896. Over time, American sports, especially team sports, gained recognition among Falcon members. Basketball emerged after World War I, and the first all-union volleyball tournament was held in November 1958. Baseball triumphed in turn in the 1940s – and beyond – thanks to stars like Falcon member Stan Musial. Interest in soccer came with the influx of more immigrants from Poland in the 1930s. The Falcons of America sought to activate all of their members, hence the introduction of popular disciplines such as bowling, golf, and billiards.

Sokolice – golfiści w South Bend, 1971 r.
Falconette golfers in South Bend, 1971

„...dodajmy mu sił, by ruchu zapragnął, by powstał, by żył”

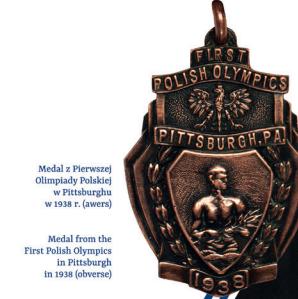
LEKKOATLETYKA

Podczas zjazdu w New Haven w 1936 r., na fali sukcesów lekkoatletycznych Stanisławy Walasiewicz, a także dzięki intensywnej pracy naczelnika Gustawa Pieprzkiego, podjęto decyzję, aby co cztery lata – pomiędzy złotami – organizować sokoły olimpijskie.

Brały w nich udział wszystkie polonijne organizacje bratniej pomocy, które zajmowały się aktywizowaniem młodzieży. Pierwsza Olimpiada Polska (First Polish Olympics) odbyła się 25–26 czerwca 1938 r. na stadionie uniwersyteckim w Pittsburghu. Stalowe Miasto gościło wówczas blisko 600 sportowców. Zawody rozgrywano w kilku kategoriach: lekkoatletyka dla mężczyzn, kobiet, chłopców i dziewcząt oraz pływanie i skoki do wody dla mężczyzn i kobiet. Wykonano również zwycięzców w dyscyplinach drużynowych, rozdano mistrzostwa w lekkoatletyce, gimnastyce oraz ogólny tytuł mistrzowski dla Sokolstwa Polskiego w Ameryce. Bezzkonkurencyjna okazała się Stanisława Walasiewicz, która zajęła pierwsze miejsca w 9 z 10 konkurencji. Cztery lata później – mimo trwającej wojny –

udało się zorganizować Drugie Sokole Igrzyska Sportowe, które odbyły się 4–5 lipca 1942 r. w największym skupisku Polonii w stanie Connecticut, czyli w New Britain. Liczba uczestników tym razem była zdecydowanie mniejsza – w sportowe szranki stanęły niespełna 200 uczestników.

Naprzeciw zasług Sokolstwa Polskiego w Ameryce można zaliczyć krzewienie idei sprawności fizycznej wśród najmłodszych oraz wychowanie dzieci i młodzieży, także na polu patriotycznym. Sokolstwo przyczyniło się do rozwoju gimnastyki, udoskonalając ćwiczenia oraz wydając instrukcje i podręczniki. Bazowało nie tylko na własnym doświadczeniu, lecz także na wynikach badań naukowych i obserwacjach. Uprawianie sportu nie było dla sokolstwa amerykańskiego wartością samą w sobie, ale drogą, która prowadziła do różnych celów. Zmiana profilu aktywności fizycznych z gimnastyki na przygotowanie wojskowe pomogła w czynnym zaangażowaniu sokołów na frontach I wojny światowej.

Medal from the First Polish Olympics in Pittsburgh in 1938 (obverse)

Medal from the First Polish Olympics in Pittsburgh in 1938 (reverse)

Gustaw Pieprzy - wieloletni naczelnik Sokolstwa Polskiego w Ameryce, poł. XX w.

Gustaw Pieprzy - long-standing Chief Instructor of the Polish Falcons of America, first half of 20th c.

**“...Give him strength
and the desire
to move, to rise, to live”**

TRACK AND FIELD

During the 1936 convention in New Haven, it was decided to organize a Falcon Olympics every four years – between athletic meets – on the wave of interest in physical fitness triggered by Stanisława Walasiewicz's achievements in track and field, as well as the intensive work of chief instructor Gustaw Pieprzy. All of the Polish fraternal organizations that were involved in activating youth took part. The first Polish Olympics took place on June 25–26, 1938 at the university stadium in Pittsburgh. The Steel City hosted nearly 600 athletes at that time. Competitions were held in several categories: track and field for men, women, boys, and girls, as well as swimming and diving for men and women. Winners emerged in the team competitions as well, and champions were crowned in track and field and gymnastics, as well as the overall champion of the Polish Falcons of America. Stanisława Walasiewicz proved to be unrivaled, taking first place in nine of her ten events. Four years later – despite the ongoing war – they were able to organize

the second Falcon Olympic Games, which took place on July 4–5, 1942 in the city of New Britain, the largest ‘Polonia’ agglomeration in the state of Connecticut. The response was decidedly smaller and less than 200 participants took part in the sporting competition. The propagation of the idea of physical fitness among the youngest as well as the education of children and young people, which included the sphere of patriotism, can be counted among the contributions of the Polish Falcons of America. The Falcons gave much to the development of gymnastics by improving exercises and issuing instructions and manuals. This was based not only on their own experience, but also on scientific research and observation. Doing sports was not an end in itself for the American Falcons but rather a path that led to various goals. The change in the profile of physical activities from gymnastics to military preparation resulted in the active involvement of Falcon members on the fronts of World War I.

Stanisława Walasiewicz (Stella Walsh) na bieżni, przed startem do biegu podczas zawodów lekkoatletycznych w Poznaniu w 1929 r.

Stanisława Walasiewicz (Stella Walsh) na bieżni, przed startem do biegu podczas zawodów lekkoatletycznych w Poznaniu w 1929 r.

Stanisława Walasiewicz (Stella Walsh) na bieżni, przed startem do biegu podczas zawodów lekkoatletycznych w Poznaniu w 1929 r.

Stanisława Walasiewicz (Stella Walsh) w chwili triumfu – mistrz lekkoatletyczny kobiet Polska-Niemcy, Drezno, 1935 r. Ze zbiorów Muzeum Sportu i Turystyki w Warszawie

Stanisława Walasiewicz (Stella Walsh) w chwili triumfu – mistrz lekkoatletyczny kobiet Polska-Niemcy, Drezno, 1935 r. Ze zbiorów Muzeum Sportu i Turystyki w Warszawie

„Silni ciałem, silni duchem”

SOKOLI SPORTOWCY

W ciągu przeszło 130 lat istnienia ruchu sokolego za oceanem trwale w historii sportu zapisali się m.in.:

★ **Stanley Ketchel**, właściw. Stanisław Kiecal (1886–1910), bokser, nazwany „The Michigan Assassin” („Zabójca z Michigan”), dwukrotny mistrz świata wagi średniej; członek gniazda nr 23 w Grand Rapids.

★ **Teddy Yarosz**, właściw. Tadeusz Jarosz (1910–1974), bokser, mistrz świata wagi średniej (1934); uhonorowany dożywotnim członkostwem Sokolstwa Polskiego w Ameryce.

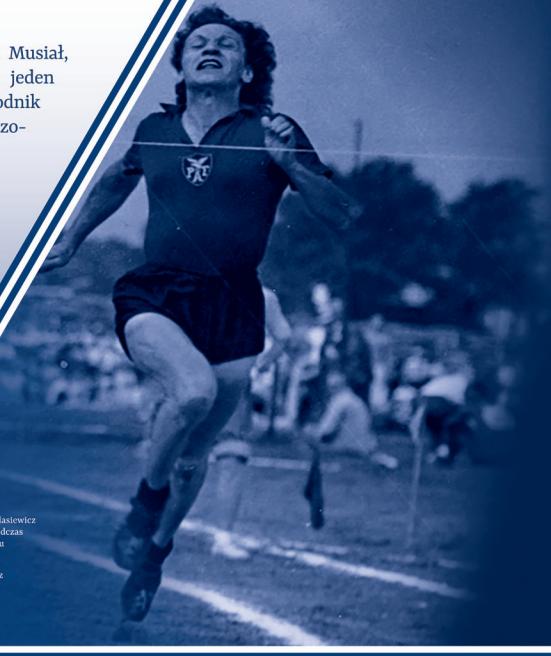
★ **Stella Walsh-Olson**, właściw. Stanisława Walasiewicz (1911–1980), lekkoatletka, czternastokrotna rekordzistka świata, czterokrotna medalistka mistrzostw Europy, wielokrotna mistrzyni Polski, pobiła 46 rekordów Polski. Zdobyczyni złotego medalu w biegu na 100 m podczas igrzysk w Los Angeles (1932) oraz srebrnego medalu w tej konkurencji na olimpiadzie w Berlinie (1936). Całe życie związana z ruchem sokolim, do którego wstąpiła w wieku 14 lat (gniazdo nr 141 w Cleveland), uhonorowana dożywotnim

członkostwem organizacji. W 1938 r. powołała w Cleveland Klub Polskich Olimpijek (Polish Olympic Women's Athletic Club).

★ **Frances Theresa Kaszubski** z domu Sobczak (1916–2010), lekkoatletka, siedmiokrotna mistrzyni USA w rzucie dyskiem (1943, 1945, 1947–1951), czterokrotna mistrzyni USA w pchnięciu kulą (1943, 1945, 1948, 1950) i dwukrotna mistrzyni halowej (1948, 1951), zdobywczyni brązowego medalu w rzucie dyskiem na I Igrzyskach Panamerykańskich (1951); od 1932 r. członek Sokolstwa Polskiego w Ameryce, a także Klubu Polskich Olimpijek w Cleveland.

★ **Stan Musial**, właściw. Stanisław Franciszek Musiał, znany jako „Stan the Man” (1920–2013), jeden z najbardziej znanych baseballistów, zawodnik St. Louis Cardinals na pozycji pierwszobazowego i zapolowego przez 22 sezony.

★ **Wanda Wejzgrowingicz** (1933–2020), lekkoatletka, zdobywczyni brązowego medalu w pchnięciu kulą na III Igrzyskach Panamerykańskich w Chicago (1959), mistrzyni USA w ramach Amateur Athletic Union w pchnięciu kulą (1955) oraz zdobywczyni trzeciego miejsca na tych zawodach w 1958 i 1959 r.

Stanisława Walasiewicz (Stella Walsh) podczas zmagania biegowego

Stan

„Jesteśmy razem”

WIĘZI Z OJCZYZNĄ PRZODKÓW

1 Przybycie do portu w Gdyni statku z uczestnikami pierwszej wycieczki członków Sokolstwa Polskiego w Ameryce do Polski, 1925 r.

Arrival at the Gdynia port of the ship with the participants of the first Polish Falcons members trip to Poland, 1925

2 List Americko-Polskiej Izby Handlowo-Przemysłowej w Polsce z zaproszeniem urzędników Poselstwa Amerykańskiego w Warszawie do udziału w meczu bejzbola uczestników wycieczki sokolów podczas ich pobytu w stolicy, Warszawa, 7 VIII 1925 r.

Letter from the American Polish Chamber of Commerce and Industry in Poland inviting officials of the American Embassy in Warsaw to participate in a baseball game by members of the Falcons tour during their stay in the capital, Warsaw, August 7 1925

AMERYKAŃSKO-POLSKA IZBA
HANDLOWO - PRZEMYSŁOWA
W POLSCE

J. Wielnoński Pan
T. Skarżyński
Szef Wycieczki Sokolów Amerykańskich,
Katowice.

WARSZAWA, NOWY ŚWIAT 74, PALAC STASZICA,
TELEFON 26-02. ADRES TELEGRAFOZNY: „WARINGDOW”

7-go sierpnia 1925 r.

Z polecenia urzędników Poselstwa Amerykańskiego, upraszczamy proszę, zakończenie odwrotne poinformowanie mi, czy za udziałem Sokoli Amerykańscy zechcąby przyjąć zaproszenie przodków Poselstwa do gry w „Base Ball”, podczas swego pobytu w Warszawie.

O ile mi wiadomo, wręcz pomijanej odpowiedzi postarano by się aby Pan Minister Pearson przesłał W Panom formalne wezwanie /challenge/.

Z poważaniem

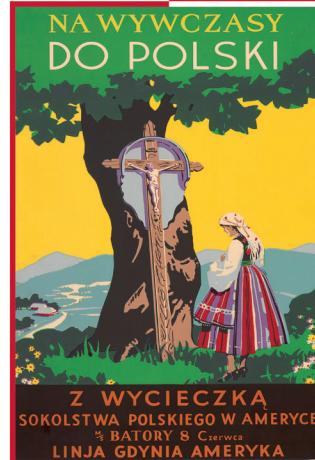
A. M. Pawlak

Zakończenie walk o niepodległość Rzeczypospolitej otworzyło nowy rozdział w historii Sokolstwa Polskiego w Ameryce. Rozpoczął się trudny okres dla organizacji. Liderzy Sokolstwa musieli na nowo określić tożsamość ruchu, ustalić kierunki dalszej działalności oraz zmierzyć się z problemami finansowymi i spadkiem liczby członków. Wśród dokonujących się przeobrażeń nie zmieniło się najważniejsze – stałym punktem odniesienia pozostała Polska.

Bezpośrednie kontakty z krajem i tamtejszym ruchem sokolim zawsze miały istotne znaczenie dla Sokolstwa Polskiego w Ameryce. W dwudziestoleciu międzywojennym związki z macierzystą organizacją były systematyczne i wielowymiarowe – od prowadzenia korespondencji i wymiany literatury fachowej poczynając, poprzez wzajemne wspieranie się wykwalifikowanymi instruktorami, na wycieczkach do Polski i udziale w organizowanych tam uroczystościach czy zawodach sportowych kończąc. W pamięci sokolów amerykańskich szczególnie mocno zapisała się ich pierwsza wizyta w Polsce latem 1925 r. Licząca blisko 400 osób grupa na czele z prezesem Teofilem Starzyńskim oraz naczelnikiem Władysławem Pawlakiem odwiedziła wówczas m.in. Bydgoszcz, Inowrocław, Warszawę, Częstochowę, Kraków, Wieliczkę i Poznań.

Łączność z sokolstwem w Polsce została przerwana z chwilą wybuchu II wojny światowej. Po jej zakończeniu pojawiła się nadzieję na wznowienie współpracy, lecz władze komunistycznej Polski zdelegalizowały ruch sokoli. Ponowne nawiązanie kontaktów z polskimi działaczami nastąpiło ponad 40 lat później, gdy przemiany 1989 r. umożliwiły reaktywację Związku Towarzystw Gimnastycznych „Sokół”.

Plakat Sokolstwa Polskiego w Ameryce reklamujący wycieczkę do Polski, lata trzydzieste XX w.

Członkowie Sokolstwa Polskiego w Ameryce i reaktywowanego Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” w Polsce, lata dziesiątków XX w.

Meeting of Polish Falcons of America representatives, Teofil Starzyński (first on the left) and Maria Korpanij, with Prime Minister Władysław Grabski (second from left) and Adam Zamorski, president of the Association of Sokół Gymnastic Societies (third from the left) during their visit to the residence of the Representative of the Namestnikowski Palace (currently the Presidential Palace) in Warsaw, 1935 r.

“We are in this
together”

TIES TO THE ANCESTRAL FATHERLAND

3 Uczestnicy wycieczki członków Sokolstwa Polskiego w Ameryce do Polski podczas spaceru na pl. Konstytucji w Warszawie, lata pięćdziesiąte/sezdzień obecnej XX w.

Members of the Polish Falcons of America on a walk in Warsaw's Constitution Square during a trip to Poland at the turn of the 1960s

The end of the Republic of Poland's struggle for independence opened a new chapter in the history of the Polish Falcons of America. A difficult period began for the organization. Falcon leaders had to redefine the identity of the movement and establish the direction of future activity, as well as come to grips with financial problems and membership decline. Among the transformations taking place at this time, the most important thing did not change – Poland remained their constant point of reference.

Direct contact with the home country and its Falcon movement has always been important for the Polish Falcons of America. During the twenty year inter-war period, relations with the mother organization were regular and multidimensional – from correspondence and the exchange of professional literature, through supporting each other with qualified instructors, to trips to Poland and participation in ceremonies and sports competitions organized there. Their first trip to Poland, organized in the summer of 1925, earned a special place in the memories of the American Falcons. The group of nearly 400 people headed by President Teofil Starzyński and chief instructor Władysław Pawlak, visited Bydgoszcz, Inowrocław, Warsaw, Częstochowa, Kraków, Wieliczka, and Poznań.

Contact with the Falcons in Poland was interrupted with the outbreak of World War II. After the war ended, there was hope for renewed cooperation, but the communist Polish authorities outlawed the Falcon movement. The connection with Polish activists was re-established more than forty years later, when the changes of 1989 made it possible to reactivate the 'Sokół' Gymnastic Societies Union.

Members of the Polish Falcons of America on a trip in front of Wilanów Palace, 1938

„Tam Dom Ojczysty daleki”

SOLIDARNI Z POLSKĄ

1 Prezydent USA Ronald Reagan podczas spotkania z przedstawicielami Polonii amerykańskiej w Białym Domu. Na fotografii z Bernardem Rosakiem – prezesem Sokolstwa Polskiego w Ameryce w latach 1980–1988, Waszyngton, 1981 r.

US President Ronald Reagan during a meeting with representatives of Polish Americans in the White House, with Bernard Rosaki – president of the Polish Falcons of America from 1980–1988, in the photograph, Washington, 1981.

2 List Zarządu i Przewodniczącego Związku Towarzystw Gimnastycznych „Sokół” w Polsce do Zarządu i Przewodniczącego Sokoła Polskich Towarzystw Gimnastycznych „Sokół” w Ameryce Środkowej i Południowej z prośbą o udzielenie pomocy, Kraków, 21 V 1946 r.

Letter from the Board and chairman of the Association of Polish Gymnastic Societies in Poland to the Board and Chairman of the Polish Sokół Gymnastic Societies in the United States with a request for assistance, Krakow, May 21, 1946.

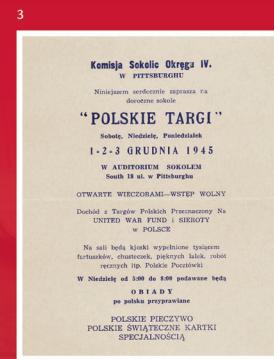
3 Zaproszenie Komisji Sokolik Okręgu nr IV w Pittsburghu na „Polskie Targi”, podczas których zbierano środki finansowe na United War Fund i pomoc socjalną w Polsce, Pittsburgh, 1945 r.

Invitation from the Falcons' District IV commission in Pittsburgh to the Polish Miting Academy in Krakow, which collected funds for the United War Fund and help for orphans in Poland, Pittsburgh, 1945.

Silne poczucie więzi sokołów z rodakami w kraju wyrażało się w ofiarnej pomocy niesionej im w trudnych momentach historycznych. Szczególnie cenne było ich wsparcie materialne udzielone w pierwszych latach istnienia II Rzeczypospolitej. Członkowie ruchu organizowali wówczas liczne kwesty, m.in. na pomoc polskim sierotom, a nawet analizowali prawne możliwości ich adopcji przez amerykańskie małżeństwa. Od lat trzydziestych Sokolstwo działało także w Radzie Polonii Amerykańskiej. Ta centralna instytucja charytatywna niosła pomoc Polakom zarówno mieszkającym w kraju, jak i przebywającym za granicą. W czasie II wojny światowej przygotowywała paczki dla mieszkańców okupowanej Polski i żołnierzy Września 1939 r., osadzonych w niemieckich obozach jenieckich.

Podczas wojny Sokolstwo Polskie w Ameryce podejmowało wiele działań na rzecz sprawy polskiej. Oprócz pomocy humanitarnej, wspierania udzielanego Polskim Siłom Zbrojnym na Zachodzie czy starań o utworzenie polskiego batalionu w ramach US Army usiłowało również wywierać wpływ na amerykańską politykę. W maju 1944 r. powołano w tym celu Kongres Polonii Amerykańskiej – ogólnokrajową federację reprezentującą Amerykanów polskiego pochodzenia. Przywódcy Sokolstwa aktywnie uczestniczyli zarówno w tworzeniu Kongresu, jak i w jego późniejszych pracach. Mimo że Kongresowi nie udało się zmienić polityki ustępujących USA wobec Stalina i tym samym uchronić kraju przedków przed włączeniem do sowieckiej strefy wpływów, to w kolejnych dekadach KPA z powodzeniem podejmował ważne dla Polski i Polonii inicjatywy i przedsięwzięcia. Duże znaczenie miały zwłaszcza lobbying Kongresu na rzecz „Solidarności”, a także w sprawie przyjęcia Polski do NATO.

Sokolstwo Polskie w Ameryce nadal funkcjonuje jako organizacja bratniej pomocy, a w swoich działaniach podkreśla aktualność hasła „w zdrowym ciele zdrowy duch”. W 2019 r. prezes Timothy L. Kuzma, chcąc zachować dla potomnych świadectwa ponad stuletniej działalności amerykańskich sokołów, zdecydował o przekazaniu wspomnianych materiałów do Archiwum IPN.

Zebrańie Rady Polonii Amerykańskiej, Chicago, 1946 r.

“There my distant home”

SOLIDARITY WITH POLAND

A strong feeling of the bond between the Falcons and their compatriots in the home country was expressed through the sacrificial help given to the latter in difficult moments of history. Particularly valuable was their material support during the first years of the Second Polish Republic. Falcon members organized collections to aid Polish orphans, among others, even investigating the legal possibilities for their adoption by American couples. Beginning in the 1930s, the Falcons were also active in Polish War Relief (Rada Polonii Amerykańskiej). This central charitable institution provided assistance both to Poles living in the home country and those abroad. During World War II, it prepared packages for the inhabitants of occupied Poland as well as for soldiers of the 1939 September campaign, who were being held in German POW camps.

During the war, the Polish Falcons of America undertook many of their own activities on behalf of the Polish cause. In addition to humanitarian aid, support for the Polish Armed Forces in the West, and cooperation with plans to create a Polish battalion within the US Army, they also tried to have an impact on American politics. To this end, the Polish American Congress (Kongres Polonii Amerykańskiej) was established in May 1944 – a nationwide federation representing Americans of Polish descent. Falcon leaders took an active part in both the creation of the Congress and its subsequent work. Although the Congress did not manage to change the policy of US concessions to Stalin and thus save the country of their forefathers from inclusion in the Soviet sphere of influence, the PAC successfully undertook important initiatives and projects for Poland and Polonia in the following decades. Of particular importance was the lobbying done by the Congress in aid of Solidarity, as well as for Poland's accession to NATO.

The Polish Falcons of America continue to function as a fraternal aid organization, and in their activities emphasize the relevance of the slogan “Within a healthy body resides a healthy spirit”. In 2019, wishing to preserve the testimonies of more than a century of American Falcon activities for posterity, President Timothy L. Kuzma made the decision to donate to the IPN Archive.

Identyfikator Teofila Starzyńskiego – uczestnika zjazdu założycielskiego Kongresu Polonii Amerykańskiej, 1944 r.

Archiwum IPN zaprasza do odwiedzenia wystawy czasowej poświęconej 135-letniej historii Sokolstwa Polskiego w Ameryce w Muzeum im. Kazimierza Pułaskiego w Warszawie.

Ekspozycja dostępna będzie od 17 września 2022 r. do 31 marca 2023 r.

The Archive of the Institute of National Remembrance invites you to visit the temporary exhibition dedicated to the 135-year history of the Polish Falcons of America at the Kazimierz Pułaski Museum in Warsaw.

The exhibition will be open from September 17, 2022 to March 31, 2023.

Zebrańie Rady Polonii Amerykańskiej, Chicago, 1946 r.

4 Autobus szkolny – dar Sokolstwa Polskiego w Ameryce dla polskich dzieci, b.d.

School bus – a gift from the Polish Falcons of America to Polish children, n.d.

5 Zebrańie Rady Polonii Amerykańskiej, Chicago, 1946 r.

Meeting of the Polish American Council in Chicago, 1946

6 List Akademii Górnictwa w Krakowie do Sokolstwa Polskiego w Ameryce z podziękowaniami za przekazane podpremii, Kraków, 19 XII 1949 r.

Letter of thanks from the Mining Academy in Krakow to the Polish Falcons of America for their donation, Krakow, December 19, 1949

and the greatest of these is charity